

konferencer, som Teknologinævnet ofte har holdt, har man afholdt sig fra, hvad jeg synes man bør gøre i sådanne situationer, nemlig også at invitere opponenter. Det har lidt for tit været sådan, at dagsordenen var sat på forhånd. Man vidste godt på forhånd, hvad konferencen ville ende med, fordi de foredragsholdere, der var inviteret, stort set havde samstemmende synspunkter, selv om de kom fra forskellige grene, og det er forkert. Man skal ikke være bange for konfrontation, når den sker i et sådant debatforum. Det er, når meninger krydes, at vi får aflivende myter, at vi får vurderet, om de argumenter, der bliver fremført, holder.

Men i den tid, vi har fulgt Teknologinævnet, har vi undervejs kunnet konstatere, at det ikke har fungeret optimalt. Vi har haft en lidt underlig fordeling, hvor der var et nímandsudvalg i Folketinget, der havde nogle opgaver, og der var selve Teknologinævnet, som havde sin del af opgaverne, og alt for ofte var der tvivl om, hvem der havde initiativ, ret og pligt osv. Og så havde man et ministerium, som igennem mange år var Undervisnings- og Forskningsministeriet, men senere blev skilt ud i et egentligt Forskningsministerium. Den konstellation var ikke hensigtsmæssig.

En anden problemstilling, vi oplevede, var, at man havde sammensat Teknologinævnet på en sådan måde, at der var en række organisationer, der havde ret til at udpege nogle medlemmer. Da der på et tidspunkt blev lavet en konsulentrapport, var en af konklusionerne i den, at fremmedeprocenten var for lav. Jeg har selv underskrevet stabler af nye udsiftninger, når organisationerne ønskede at ændre deres medlems sammensætning, hvilket også er tegn på, at der har ikke været tilstrækkelig kontinuitet.

Derfor mener jeg, at det er en fejl ved det foreliggende forslag, når man i § 5 ønsker at videreføre – endda oven i købet udbygge – at en masse organisationer har ret til at udpege nogle folk. Hvis man skal have det her til at fungere, skal man ikke gå efter folk, fordi de kommer fra en bestemt organisation, så skal man sammensætte rådet af folk, der interesserer sig for det, frem for at de bare bliver udpeget, fordi en organisation har en ret til det. Hele den konstellation, man nu får her, mener jeg at konsulentrapporten i sin tid dokumenterede ikke virker, og det skal vi i hvert fald have ændret, hvis vi skal se på forslaget med positive øjne.

Vi synes også, at der er grund til at få med i selve lovteksten, at i stedet for, at det er forsk-

ningsministeren, der skal gøre en hel masse, synes vi faktisk, at erfaringen fra Teknologinævnet viser, at det enten bør være Folketinget i form af, at vi lægger det ind i lovteksten, eller et folketingsudvalg. Det kan så, når vi ikke har et nímandsudvalg længere, være Folketingets Forskningsudvalg, som tildeles nogle af disse rettigheder, frem for at det er ministeren, der har dem – ikke af mistillid til ministeren, men fordi dette råd også skal kunne kigge forskningsministeren i kortene og se på det, der foregår i forskningsministerens regi, og ikke føle en forpligtelse til at være salonfæhig over for den minister, der nu har en masse paragraffer at regulere efter.

Så vi efterlyser dels, at man i selve lovteksten præciserer, hvilke rettigheder og pligter dette råd har, og dels, at man flytter en række af de kompetencer, der ligger i paragrafferne, over i Folketingets Forskningsudvalg, så det stadig væk er et folketingsorgan. For det er nemlig mindst lige så vigtigt som de to andre områder, jeg har nævnt, at Folketinget også kan udnytte dette organ til at hente oplysninger i en tid, hvor den teknologiske udvikling går hurtigt.

Med disse ændringsønsker, som vi vil præsentere under udvalgsarbejdet, vil vi se, hvilken form forslaget har, når vi når frem til tredje behandling, og så ser vi på, om vi kan støtte det til den tid.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Der er et enkelt punkt, jeg vil anholde i hr. Kim Behnkes indlæg. Der blev i øvrigt sagt mange ting, som jeg er ganske enig i, men det punkt, jeg vil anholde, er påstanden om, at man ved konsensus høringer kun har hørt den ene side, altså lavet ensidige paneler.

Jeg har ikke hørt dem alle sammen, det skal indrømmes. Men dér, hvor jeg har deltaget, har der netop været folk med meget forskellige synspunkter, og det har givet en stærk debat. Dertil kommer, at ved mange høringer har Folketinget været inviteret til at deltage i det forberedende arbejde. Det har vi været dårlige til at udnytte. Hvis vi syntes, det var for ensidigt, kunne vi bare have sikret, at det ikke blev det. Men som sagt har der ved de høringer, jeg har deltaget i, ikke været tale om ensidige paneler; der har været tale om et meget bredt spektrum af meget forskellige meninger.